

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 315/93

af 8. februar 1993

om fællesskabsprocedurer for forurenende stoffer i levnedsmidler

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

i samarbejde med Europa-Parlamentet⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Der bør vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis
oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil
den 31. december 1992; det indre marked indebærer et
område uden indre grænser med fri bevægelighed for
varer, personer, tjenesteydelser og kapital;

indbyrdes afvigelser mellem medlemsstaternes bestem-
melser kan være til hinder for det fælles markeds funk-
tion, hvorfor der bør fastsættes en procedure for
vedtagelse af harmoniserede fællesskabsregler;

forurenende stoffer kan komme ind i levnedsmidler på
alle stadier fra produktion til forbrug;

det er vigtigt af hensyn til beskyttelsen af den offentlige
sundhed at holde indholdet af disse forurenende stoffer på
niveauer, som er toksikologisk acceptable;

en yderligere nedbringelse af indhold af sådanne stoffer
skal ske, når dette kan gøres gennem god erhvervs­mæssig
praksis; iagttagelse af sådan praksis kan kontrolleres
effektivt af de offentlige myndigheder takket være deres
personales faglige uddannelse og erfaring;

denne forordning berører ikke anvendelsen af bestemmel-
ser, der er fastsat som led i mere specifikke fællesskabs-
forskrifter;

for så vidt angår sundhedsbeskyttelse bør man i første
række satse på at finde frem til en samlet strategi med
hensyn til spørgsmålet om forurenende stoffer i levned-
smidler;

Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité, nedsat ved
afgørelse 74/234/EØF⁽⁴⁾, skal høres om alle spørgsmål,
som kan få virkninger for den offentlige sundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning vedrører forurenende stoffer i
levnedsmidler.

Ved forurenende stof forstås ethvert stof, som ikke forsæt-
ligt er tilsat levnedsmidlet, men som er til stede heri som
et restprodukt fra produktion (herunder behandling af
afgrøder og husdyr samt efter veterinærmedicinsk
behandling), pakning, emballering, transport eller opla-
gring af levnedsmidlet, eller som følge af forurening via
miljøet. Fremmedlegemer såsom insektdale, dyrehår og
andet er ikke omfattet af denne definition.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på forure-
nende stoffer, for hvilke der gælder mere specifikke
fællesskabsregler.

Så snart forordningen træder i kraft, offentliggør
Kommissionen til orientering en liste over de i første
afsnit nævnte regler i C-udgaven af *De Europæiske
Fællesskabers Tidende*. Denne liste ajourføres i givet fald
af Kommissionen.

3. Bestemmelserne for forurenende stoffer vedtages i
overensstemmelse med denne forordning, bortset fra
bestemmelserne i henhold til de regler, som er nævnt i
stk. 2.

⁽¹⁾ EFT nr. C 57 af 4. 3. 1992, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. C 129 af 20. 5. 1991, s. 104 og afgørelse af 20. 1. 1993
(endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽³⁾ EFT nr. C 223 af 31. 8. 1992, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 136 af 20. 5. 1974, s. 1.

Artikel 2

1. Ingen levnedsmidler må markedsføres, når de indeholder et forurenende stof i et omfang, som ud fra hensynet til den offentlige sundhed og især på det toksikologiske plan er uacceptabelt.

2. Ydermere skal forurenende stoffer holdes på et niveau, der er så lavt, som det med rimelighed kan opnås gennem god praksis på alle de stadier, der er nævnt i artikel 1.

3. For at beskytte den offentlige sundhed skal der i medfør af stk. 1 om fornødent fastsættes maksimumstolerancer for bestemte forurenende stoffer i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 8.

Disse tolerancer skal vedtages i form af en ikke-udtømmende fællesskabsliste og kan indeholde:

- grænser for samme forurenende stof i forskellige levnedsmidler
- analysedetektionsgrænser
- angivelse af den metode for prøveudtagning og analyse, der skal anvendes.

Artikel 3

Vedtagelse af foranstaltninger, der kan indvirke på den offentlige sundhed, sker efter høring af Den Videnskabelige Levnedsmiddelkomité.

Artikel 4

1. Når en medlemsstat som et resultat af nye oplysninger eller en nyvurdering af eksisterende oplysninger har grund til mistanke om, at et forurenende stof i levnedsmidler, selv om det er i overensstemmelse med denne forordning eller med særforordninger, der er vedtaget i henhold til denne forordning, frembyder sundhedsfare, kan denne medlemsstat midlertidigt suspendere eller indskrænke anvendelsen af de pågældende bestemmelser på sit område. Den underretter straks de andre medlemsstater og Kommissionen herom og angiver begrundelsen for sin beslutning.

2. Kommissionen gennemgår hurtigst muligt de af den i stk. 1 nævnte medlemsstat angivne grunde i Den Stående Levnedsmiddelkomité, nedsat ved afgørelse 69/314/EØF⁽¹⁾, og afgiver straks udtalelse og træffer passende foranstaltninger efter fremgangsmåden i artikel 8.

Artikel 5

1. Medlemsstaterne må ikke under henvisning til indholdet af forurenende stoffer i givne levnedsmidler forbyde, indskrænke eller hindre markedsføring af sådanne levnedsmidler, hvis de er i overensstemmelse

med denne forordning eller med særbestemmelser, der er vedtaget i medfør af denne forordning.

2. For så vidt der ikke er vedtaget fællesskabsbestemmelser vedrørende de maksimumstolerancer, som er omhandlet i artikel 2, stk. 3, finder de nationale bestemmelser på området anvendelse under overholdelse af Traktatens bestemmelser.

3. a) Opretholder en medlemsstat bestemmelserne i sin nationale lovgivning, underretter den Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom inden seks måneder fra denne forordnings vedtagelse.

b) Finder en medlemsstat det nødvendigt at vedtage en ny lovgivning, underretter den Kommissionen og de øvrige medlemsstater om de påtænkte foranstaltninger, samtidig med at den anfører, hvilke motiver der ligger til grund herfor. Kommissionen hører medlemsstaterne i Den Stående Levnedsmiddelkomité, såfremt den finder en høring formålstjenlig, eller såfremt en medlemsstat anmoder herom.

Medlemsstaten kan først træffe de påtænkte foranstaltninger tre måneder efter denne meddelelse, og forudsat at Kommissionen ikke har gjort indsigelse herimod.

I så tilfælde indleder Kommissionen, inden udløbet af den i andet afsnit nævnte frist, den i artikel 8 omhandlede procedure med henblik på at afgøre, hvorvidt de påtænkte foranstaltninger kan iværksættes, om fornødent med passende ændringer.

Artikel 6

Kommissionen forelægger hvert år Den Stående Levnedsmiddelkomité en rapport om udviklingen i fællesskabslovgivningen som helhed, for så vidt angår forurenende stoffer.

Artikel 7

Fire år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Rådet en rapport om de indhøstede erfaringer i givet fald ledsaget af passende forslag.

Artikel 8

Kommissionen bistås af Den Stående Levnedsmiddelkomité, i det følgende benævnt komitéen.

Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyntagen til det pågældende spørgsmåls hastende karakter. Den udtaler sig med det flertal, som er fastsat i Traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Under afstemningen i komitéen tildeles de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 291 af 19. 11. 1969, s. 9.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslaget forelægges for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen, medmindre Rådet med simpelt flertal har udtalt sig mod de nævnte foranstaltninger.

Artikel 9

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. februar 1993.

På Rådets vegne

J. TRØJBORG

Formand